

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ.

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ὁρεῖσιν συνεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνεχῶς ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς μὴ ἐπηρρεαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς συμπάθειας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Δολοφονία στυγερά καὶ ἀποτρόπαιος ἔρριψε τὴν Τρίτην νεκρὸν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Θεόδωρον Π. Δηλιγιάννην. Χαρτοπαίκτης καὶ ἄνθρωπος τῆς τελευταίας κοινωνικῆς υποστάθμης ἐξετέλεσε τὸ φρικῶδες ἔγκλημα, ὅπερ συγκινεῖ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποτελεῖ σημεῖον μελανόν ἐν τῇ συγχρόνῳ αὐτῆς ἱστορίᾳ, καὶ πρὸς ἐπαρκῆ τοῦ ὁποῖου χαρακτηρισμὸν δὲν εὐρίσκωμεν λέξεις ἀρκούντως δριμύειας καὶ ἀρκούντως καυστικῆς. Οὕτω δὲ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς προχθρῆς ἐσπέρας πενθεῖ πολιτικὸν ἄνδρα ἐκ τῶν ὀλίγων πρωτεύσαντων ἐν τῇ πολιτικῇ κινήσει δρᾶσαντα ἐπὶ ὁλόκληρον ἐξηκονταετίαν καὶ ἀφιερῶσαντα ὁλόκληρον τὸν βίον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Ὁ ἀπαίσιος δολοφόνος ὀνομάζεται Ἀντών. Κωστογερακάρης καὶ κατάγεται ἐκ Μάνης. Εἶνε ἡλικίας 35 περίπου ἐτῶν, ἰσχυρότατος τὴν ὄψιν καὶ ἐνδεδυμένος ρυπαρώτατα. Ἐπάγγελμα εἶχε μόνον τὸ τοῦ χαρτοπαίκτη. Ἡ ἀποτρόπαιος πράξις ἣτις ἐστέρησε τὴν πατρίδα τοῦ πρώτου αὐτῆς πολίτου, ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς κλίμακος τοῦ Βουλευτηρίου ὡς ἐξῆς: Ὁ ἀπαίσιος δολοφόνος ἴστατο εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλίμακος τοῦ Βουλευτηρίου, χωρὶς νὰ ἐγείρῃ οὐδενὸς τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι εἰς τὴν νοσοῦσαν κεφαλὴν του ἐβυσσοδόμει φρικαλέον ἐγκλημα. Λέγεται, ὅτι καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας ἐφωράθη εἰς τὸ προαύλιον τοῦ βουλευτηρίου. Ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Βουλευτηρίου ἴσαντο ἄλλως καὶ ἄλλοι πολῖται. Τὴν 5 μ. μ. ἀκριβῶς κατέφθασεν ἡ ὑπουργικὴ ἀμαξία, ἣτις ἔφερε τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὡς δὲ ἐσταματήσεν αὕτη ὁ δολοφόνος ἔσπευσε καὶ προσεποιήθη ὅτι θὰ ἀνάξῃ τὴν θυρίδα τῆς ἀμάξης. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνύποπτος, θεωρήσας τὴν προθυμίαν αὐτῆν τοῦ στυγεροῦ δολοφόνου ὡς φιλοφρόνησιν, κατήλθε τῆς ἀμάξης καὶ μετὰ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ μετὰ τὴν ἰδιάζουσαν ἀβρότητα τὸν νῦν χαρίστησε, χαιρετίσας ἅμα αὐτὸν διὰ τοῦ πύλου του. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶχε καταβιβάσει τὴν χεῖρά του ἐκ τοῦ πύλου ἀκόμη ὅτε ὁ δολοφόνος δι' ἀστραπιαίας ταχύτητος ἐκτείνει τὴν χεῖρά του καὶ βυθίζει μικρὸν ἐγχειρίδιον εἰς τὴν κοιλίαν καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον. Εἰς τὸ πλῆγμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κλίνει τὸ σῶμά του διὰ νὰ πέσῃ, ἀλλὰ σπεύσαντες πολῖται τὸν ἐκράτησαν εἰς τὰς χεῖρας των. Ἡ ἀγρία δολοφονία διεπράχθη ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων τῶν ἱσταμένων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Βουλευτηρίου ὡς καὶ εἰς τὸ

προαύλιον αὐτοῦ, βουλευτῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων πολιτῶν ἐντὸς δευτερολέπτων, ὥστε οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὴν στυγεράν πράξιν. Ὁ δολοφόνος μετὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ἐξήτησε νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ἀλλ' ἀμέσως συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῶν σπευσάντων πολιτῶν. Ὁ δολοφόνος διαφυγὼν μάλιστα τὸν Δύντσειον νόμον ὠδηγήθη εἰς τὸ φυλακεῖον τῆς Βουλῆς καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τινα ὥραν ὑπὸ αὐτηρὰν συνοδείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας παρακολουθούτος μεγάλου πλήθους. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τοὺς συγκρατήσαντας αὐτὸν πολίτας εἶπε τὰς λέξεις:

— Δὲν ἔχω τίποτε, εὐχαριστῶ. Καὶ ἠθέλησε νὰ βηματίσῃ. ἀλλὰ ἀμέσως ἔπεσε εἰς λιποθυμίαν.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὠδηγήθη εὐθὺς εἰς τὸν ἐν τῷ αὐτῷ προαυλίῳ κείμενον σταθμὸν τῶν πρώτων βοηθειῶν. Πρῶτος ἰατρός ὅστις ἔσπευσε νὰ δώσῃ χεῖραν βοηθείας ἦτο ὁ βουλευτὴς Βονίτσας κ. Μαυρομαμάτης. Κατόπιν κατέφθασαν οἱ ἰατροὶ κ. κ. Φωκᾶς, Γερουλανός, Καλλιωνίδης, Πεζόπουλος καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐξετάσαντες τὸ τραῦμα πρόβησαν εἰς λαμπαροτομίαν ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη ἡ ἀνεύρεσις τοῦ αἱμορραγούντος μεγάλου ἀγγείου. Ὁ κ. Δηλιγιάννης συνῆλθεν ὀλίγον, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ οὐδεμίαν λέξιν. Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε καὶ μετὰ δίωρον ὁ πρωθυπουργὸς ἐξέπνευσεν ὑπὸ τὴν ἀφατον λύπην τοῦ προστρέξαντος πλήθους. Μετὰ λεπτά τινα τῆς ὥρας ὁ νεκρὸς μετηνέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἡ ὥρα ἦτο 5 10' μ. μ. καὶ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τὰς Βουλῆς δὲν ὑπῆρχον παρὰ ὀλίγοι βουλευταὶ κυβερνητικοὶ καὶ ἐλάχιστοι ἐκ τῆς ἀντιθέτου πτέρυγος.

Ὁ κ. Σχλῆμαν ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον. Ἐξέφωνε τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν, μηδενὸς προσέχοντος εἰς τοῦτο. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς ὑψηλὸς, μετ' ὠραῖον μύστακα καὶ κομψὴν στολὴν λοχίας τοῦ Πυροβολικοῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐπλησίασεν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαυρομιχάλη καὶ, τοῦτο ἐφάνη παράδοξον, χωρὶς νὰ σταθῇ εἰς προσοχὴν καὶ ἀναμένῃ νὰ ἐρωτηθῇ ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν του περὶ τοῦ τί ἐξήτει ἔφερε μηχανικῶς τὴν χεῖρα εἰς τὸ πηλίκιον καὶ κύψας εἶπε κατὰ μνημονῶν εἰς τὸν κ. ὑπουργόν.

— Πῶς; Τί;

Ἠκούσθη λέγων ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐμβρόντητος καὶ δοκιμάζει νὰ ἐγερθῇ.

Τὸ ἄγγελμα εἶχε δοθῇ μετὰ δύο λέξεις.

— Ἐχτύπησαν τὸν Πρόεδρον.

Οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ βουλευταὶ, ἰδόντες τὴν στάσιν τοῦ κ. Μαυρομιχάλη ἐπετάχθησαν ἐπ' αὐτῷ, ἐκύτταζαν ὁ εἰς τὸν ἄλλον χωρὶς νὰ ἔρουν περὶ τίνος πρόκειται. Ἦσαν παραγμένοι ἐννοήσαντες ἀστραπιαίως ὅτι κατὰ τρέχει καὶ ἀπέμειναν ἐπὶ στήμνιν ἐνεοὶ βλέποντες τὸν κ. Σκουζὲν συγχρόνως περίπου μετὰ τὸν κ. Μαυρομιχάλην καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς ἄλλους ὑπουργοὺς ἐντῶμος, τὸν δὲ κ. Καραπάνον κυπήσαντα ἀπελπιστικῶς τὰς παλάμας του.

— Τί εἶνε, τί εἶνε; ἐφώναξαν ἔλοι πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τοὺς τραπέντας τροχάδην ἐξω τῆς αἰθούσης.

— Ἐχτύπησαν τὸν Πρόεδρον μετὰ πνιγμένην καὶ τρέμουσαν ἀπὸ τὴν ταρχὴν φωνὴν εἶπεν ὁ κ. Σκουζὲς τρέχων.

Τινὲς ἀντελήφθησαν καὶ πηδῶντες ὑπὲρ τὰ ἐδῶλια ἔσπευσαν ἐξω ἀλλόφρονες. Ἄλλοι δὲν ἤκουσαν καλὰ, ἀλλὰ παρυσύθησαν εἰς τὴν ἐντρομὴν φυγὴν φωνάζοντες.

— Πυρκαϊά, πυρκαϊά.

Ἀπὸ ὅλα τὰ γραφεῖα τοῦ Βουλευτηρίου, ἀπὸ ὅλας τὰς αἰθούσας ἐξήρχοντο ἀλλόφρονες ἄνθρωποι. Φυσιονομίαι τρέμουσαι ἀπὸ συγκίνης, ἄνθρωποι συντετριμμένοι, κατεπτοημένοι ἔτρεχον ἄνω καὶ κάτω ὡς νὰ μὴν ἤξευρον τί ἐζήτουν, ποῦ ἐπήγαιναν. Ἦσαν ὅχι ὀλίγοι οἱ κλαίοντες. Πάντες ἀντήλλασον διακεκομμένας ἀσυναρτήτους, ἀκατανοήτους φράσεις.

— Τί συνέβη; πῶς συνέβη. Γιατί; Ποιός.

Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἀντηλλάσσετο καὶ κανεὶς δὲν ἐσταμάτα διὰ νὰ εἴπῃ ὅσα ἐγνώριζε.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δολοφονίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου ἀνεγινώσκετο ὁ κατάλογος. Ὡς ἀνηγγέλθη ἡ θλιβερὰ εἰδήσις ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ρώμας ἔσπευσε εἰς τὸν σταθμὸν τῶν βοηθειῶν διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Μετὰ ὥραν περίπου ἐπιστρέφων καταλαμβάνει τὴν ἑδραν καὶ ὀρθὸς ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ἀναγγέλει τὰ τῆς δολοφονίας ὡς ἐξῆς:

«Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως ἣν συναισθάνεται ἅπανα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ στυγερᾷ ἀποπείρᾳ δολοφονίας κατὰ τοῦ Σεβαστοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, νομίζω, κύριοι, ὅτι οφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας, νὰ στιγματίσωμεν τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίαν.» (Πανταχόθεν μάλιστα! μάλιστα!)

Πένθος βαθύ ὅσον βαθεῖα ἦτο ἡ ἐκ τοῦ ἀγγέλματος κατάπληξις κατέλαβε τὴν πόλιν πᾶσαν ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Δηλιγιάννη. Θρήνοι καὶ κοπετοὶ τῶν οἰκείων καὶ ἐφίλων κάλυψαν τὰς πέριξ τοῦ Βουλευτηρίου ὁδοὺς καὶ μία φωνὴ ἄρας καὶ ἀναθέματος ἐκυριάρχει ἐναντίον τοῦ στυγνοῦ τέρατος, ὅπερ τοιοῦτον κατεργάσθη δεινὸν κατὰ τῆς Χώρας.

Τὴν εἰδήσιν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετέδωκεν ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεφώνου τῆς Βουλῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐν Δεκελείᾳ Ἀνάκτορα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀλέξ. Σκουζὲς.

Πάντες σχεδὸν οἱ Προσβευταὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, μάλιστα ἐγνώσθη ἡ εἰδήσις τῆς δολοφονίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετέβησαν, εἰς τὸ Βουλευτήριον, ζητοῦντες πληροφορίας περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Ἀλέξ. Σ. Κ. Ρώμας σχετικὰς πρὸς τὸ διαπραχθὲν φρικτὸν κακούργημα καὶ διαδελχόντες συγχρόνως τὴν κατάπληξιν αὐτῶν διότι εὐρέθη χεῖρ, ἣτις ὑψώθη δολοφονικὴ ἐναντίον τοῦ ἀνδρός, ὅστις κατέστρεψε τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῶσιν αἱ σκηναὶ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ σπαραγμοῦ, αἱ ἐκτυλιχθεῖσαι κατὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῶν βοηθειῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου οἶκον αὐτοῦ. Μάλιστα ἐφάνη πρὸ τῆς θύρας τοῦ σταθμοῦ τῶν βοηθειῶν κεκαλυμμένον διὰ τῆς κυανολεῖκου σημαίας τοῦ Βουλευτηρίου τὸ λείψανον τοῦ ἀνδρός, ὅστις πρὸ δύο

μόλις ὥρων θαλερές καὶ πλήρεις ζωῆς μετὰ τοῦ μενιδίου εἰς τὰ γέλη ἐγαίρεται τοὺς ἐν τῷ προαυλῷ τῆς Βουλῆς ἱσταμένους, οἵτινες μετὰ σεβασμοῦ ἀπεκαλύπτοντο εἰς τὴν διέλευσιν αὐτοῦ, λυγροὶ σπαρτακτικοὶ καὶ θῆρες καὶ γόοι ἀντήρουν ἐν τῷ περιβάλλοντι τοῦ Βουλευτηρίου, ὃν εἶχον καταπλημμυρίσει φίλοι καὶ συμπολιταὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρῆς.

Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν καὶ παραθύρων τῶν περὶ οἰκῶν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως, ἀπέμασεν τὰ δάκρυα καὶ προσέκλινεν μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ λειψάνου τοῦ ἀειδήμου Ἀνδρῆς.

Ἀλλὰ σκηναὶ σπαρταγμοῦ συντρίβουσαι πᾶσαν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἐξευλίχθησαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ μόλις ἔρθανεν ἐκεῖ ἡ πένθιμος ἀκολουθία. Εἰς τοὺς γόους καὶ τοὺς θρήνους τῆς ἐρίτιμου δεσποίνης κυρίας Σοφίας Ν. Δηλιγιάννη καὶ τὸν σπαρταγμὸν ὃν ὤρισαν αἱ πεφιλημέναι ἀνεψίαι τοῦ ἡγέτου βλέπονται νεκρὸν τὸν πρὸ μικροῦ ζωῆς πλήρη, προστιθέμεναι αἱ οἰμωγαὶ καὶ οἱ θρήνοι τῶν λοιπῶν συγγενῶν, οἰκείων, φίλων καὶ συμπολιτῶν συντερίσαντες τὴν μάλλον ἀνάληπτον ψυχὴν.

Τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου ἄνδρος, μετανέχθοντα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐναπέθηκαν πρὸς στιγμὴν ἐν τῇ αἰθυσῇ, ἥτις μετεβλήθη εἰς ἀλγίαν προσκύνημα. Οἱ ὑπακοπισαὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, οἱ πρέσβεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὁ ἡγέτης τῆς Ἀντιπολιτευσεως, βουλευτὰ πᾶσιν τὸν ἀποχρόνον, ἐπιστῆμονες καὶ βιμήχανοι, ὑπάλληλοι πᾶσιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πλῆθος ἄπειρον Λαοῦ, βαθίστατα συγκινημένοι καὶ κλαίοντες, προσήρχετο, ἵνα ἀσπασθῇ τὸν νεκρὸν, ὅστις μετ' ὀλίγον μετῴχθη εἰς ἄλλην αἰθυσσαν ὅπως ταριχευθῇ. Μέρη βαθυτάτης νυκτὸς ἡ ὁδὸς ὅης Σεπτεμβρίου, ἐνθα ἡ οἰκία ἐβρίθε πλήθους, βαρυνθούσης ἐπὶ τῷ φρεσὶ δυστυχίματι. Ἀνάστατος δὲ διέπλεε ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Εἶνε τόσον συγκεχυμένα τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὰ δύο τραύματα, γράφει τὸ «Σπρίντ», ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἐξήλωσε κατὰ γῆς ἐν μέγα πτώμα, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἡ Ἑλληνικὴ καρδία ἐδέχθη εὐρεθείσα πρὸ ἄντικυ δράματος, τὸ ὅποσον ἐκπλῖδωσε μετ' ὀρίμων τιμίου αἵματος τὴν πολιτικὴν Εἰρήνην τῶν νεωτέρων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε οὐδεὶς Ἕλληνας ἔχει τίποτε ἄλλο σήμερον εἰς τὸν νοῦν καὶ τὰ στήθη του ἐκτὸς τῆς κατάρτας. Ἡ ὁρμή ἡ ὑψώσασα μάχιον κατὰ τοῦ λεικοῦ γήρατος, διὰ τὸ ὅποσον ὠμίλει ἀκόμη τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ αἵματος, ἥτο ὁρμὴ ἀνεξήγητος, μεμονωμένη ὁρμὴ κτήνους. Ὁ Καλαμάς ὁ πλῆξας τὸν Κανόνα, ὁ Ρώσος ὁ πλῆξας τὸν Πιέρι, ὁ ἀναρχικός ὁ πλῆξας τὸν Κερῶν ἦσαν ἐντελεῖς ἀσυναρμόνιων λαῶν, ἡ ὁμάδων ἀνθρώπων, ἐντὸς τοῦ ἐκτετατοῦ τῶν ὁπίων στίλβον αἱ ἐκφορὲς χιμαίραι. Ὁ χθεσινὸς ἐργάτης τῆς ἀτιμίας, ποῖον ἀντεπροσέσωσε δολοφονῶν ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν γαλήνην πολιτικῶν; Δολοφονῶν ὀντότητα, τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνυψώσει ὑπὲρ τὴν τριβὴν τῶν παθῶν; Δολοφονῶν πρόσωπον, τὸ ὅποσον ἐχθροὶ πολιτικοὶ καὶ φίλοι εἶχον ὑψώσει κοινὸν σημεῖον εὐλαβείας, ἄνδρα ὁ ὅποιος εἶχε μυριάδας ἐχθρῶν πολιτικῶν, καὶ οὐδένα οὐδέποτε προσώπων. Ἰστορίαν καὶ γῆρας, πρὸ τῶν ὁπίων ἐποτιθῇ ὁ μέγας ἀπτότης, ἡ φύσις; Ἐπρεπε νὰ εὐρεθῇ ἀτιμωσίαιρα χασισοποιεῖται διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τειλατὴν κτηνώδη μέσθην αἵματος, διὰ νὰ τυφλώσῃ ὅπως ἐτύφλωσε, διὰ νὰ δημιουργήσῃ τειλοῦτον μεγέθους Ἀνεξήγητον. Ἐγκλημα ὡς αὐτὸ οὐδαμῶς ἄλλου ἥτο δυνατόν νὰ ἐκτραπῇ, εἴμῃ εἰς ὑπόγειον θῆπου δὲν ἐρῶσε ποτε ἡ πνοὴ τῶν τῶν Ἑλλήνων. Οὕτως ἐνθ' ἡ Καταλανικὴ Ἰσπανία εἶδεν ἡσυχῶς ἐνα εὐλαβητὸν τῆς γένετα πρωθυπουργόν, τὸν Σαργόστα πρωθυπουργεῖστα εἰς βαθὺ γῆρας καὶ προσβάνοντα ἐν εὐλογίᾳ χθὲς ἀκόμη νέον Ἰσπανικὴν βασιλείαν, ἐπέρρωτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἥμερον, τὴν μὴ γνωρίσαντες βόμβας καὶ ἐγγειρίδια πολιτικὰ, νὰ δεχθῇ σήμερον εἰς χεῖρας τῆς κομματίαςμένην τὸ πτώμα τοῦ

λευκοῦ τῆς Γέροντος, τοῦ νιού τῶν Δηλιγιανναίων, τοῦ γένους, τὸ ὅποσον ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας μέχρι τῆς χθεσινῆς ἡμέρας κατ' ἄλγε τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν ὑπηρετοῦν τὴν Ἑλλάδα δούλην, ἐπαναστατοῦσαν, ἀποκαθιστάμενην, ταρσασμένην, ἀνδρουργμένην. Οὕτῃ ἡ ὥρα οὕτῃ ἡ δύναμις ὑπάρχει ὅπως μετρηθῇ τὸ κενόν, τὸ ὅποσον ἦναι τὸ ἐγγειρίδιον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν. Μετὰ τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη καταπίπτει μέγα μέρος ἐκ τῆς ἱστορίας ἡμῶν αἰῶνος, ἐν μέσῳ δὲ τὸν θρήνον ἐν τῷ οἴκῳ του ὁ ἱστορικός ζήλοτύπος πρέπει νὰ προσβλήψῃ εἰς τὰς θήκας ἐκεῖνας ὅπου ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ἡ φιλεργία τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἀπελευθερώσεν ἐπὶ χάρτου τὰς ἀναμνήσεις μακρᾶς ζωῆς τοῦ Κράτους, τῆς ὁποίας ἀναπόσπαστος ὑπῆρξεν ἡ ἰδιότης τοῦ ζώου. Διότι ἡτο ἀληθὺς ἐπὶ ὁδὸν διὰ τὴν ἱστορίαν ὁ φόβος ὅτι συναπέφερε μέρος αὐτῆς ἐντὸς τῶν αἰωνίων κλεισθέντων χειλέων. Ἀγνοοῦντες πῶς ἡ ψυχρὰ ἐπιστήμη θέλει ἀσχολεθῇ βροχότερον περὶ τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας, Ἀλλὰ σήμερον ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης πάλαι ἀκόμη μεταξύ μας καὶ γνωρίζει ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς ὅλην τὴν μέραν τῆς ζωῆς του. Ὁ ἄνθρωπος δὲ σύρον ὁπίσθεν τοῦ δεξιῶν τὴν φύσιν ὁ εὐτυχιστὴς νὰ χειρίζεται πολιτεύματα μετὰ πεντηκονταετίαν ὁλόκληρον ἀπόστον τὸ συνέταξεν, ὁ πόντος νύχθη τὴν τελευτήσαν του πνοὴν ἐπὶ τοῦ γραφείου του, ὁ γόνος ῥήτωρ, ὁ γόνος ἀνὴρ, ὁ γόνος πολιτικὸς ἀρχηγός, ἀβαστος φιλέργος, ὁ ἐμφυχὸς ἐν αὐτῷ τὰ δημόσια καὶ μετὰ τῶν δημοσίων ἐμφυχθεῖς, τὸ δροσερὸν πνεῦμα, ὁ λιτός ἀρχαῖος Ἀθηναῖος βίος, τὸ γελῶν γῆρας, ὁ ἀγνός Ἑλληνας, μέσα εἰς τὸν ὅποιον τὸ αἷμα τῶν Δηλιγιανναίων καὶ ἡ ἰδιότης του καρδία προσέκλινεν διπλοῦς κτύπους ἑλληνοφρονίας—ἰδοὺ ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης ὅπως τὸν ἐγνωρίσαντες ἡμεῖς, ὅπως τὸν καλῶσμεν ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι.

Ὅλη αὐτὴ ἡ λευκὴ καὶ εὐθεῖα γραμμὴ, ἡ διατρέχουσα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἡμερῶν ὀδύνης μέχρι σήμερον ἐσταμάτησεν αἰφνιδίως εἰς αἷμα. Πεντήκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν τόπον σφαγίζονται ἀπαισίως μετὰ τὸ ἐγγειρίδιον, καὶ ἡ Ἀνάπαυσις παραλαμβάνει ἡδὴ εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸ εὐλαβητὸν λειψάνου αἱματοδαρείς, ἐπιτάξαντες ἐνὸς δολοφονοῦ, ἀντὶ νὰ ἐπιτάξῃ ἡρέα καὶ μεγαλοπρεπῶς ὁ Χρόνος, ὁ ἐπὶ σέπην ἀνθέντων ὁδηγήσας μέχρι τῶν ὁρίων ἐνὸς αἰῶνος τὴν λατρευθεῖσαν ζωὴν τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης ἤρξεν, ληφθέντων πάντων τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀκριβὴς ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων. Κατὰ τὸν σχετικὸν σουλτανικὸν ἰραδὲν, ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ συγχρόνως ἐν ταῖς κεντρικαῖς δικησείαις, ταῖς δικησείαις καὶ ταῖς ὑποδικησείαις τοῦ νομοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεστήσαν διὰφορεῖ ἐπιτροπὰς δι' ἑκάστον διαμέρισμα. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ προέδρου, ὅστις εἶναι μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐξ ἐνὸς μέλους τοῦ δημοκριτικοῦ συμβουλίου, ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ληξιαρχικοῦ γραφείου, ἐξ ἐνὸς γραμματέως καὶ δύο ὑπαξιωματικῶν. Πρὸς ἐντελὴ ἐφαρμογὴν θένει τοῦ αυτοκρατορικοῦ διατάγματος, ὁρίζοντες, ὅπως ἡ ἀπογραφὴ περατωθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἡδὴ τὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτροπῶν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς κατοίκους ἐκάστου διαμερίσματος. Ὁ ὀλίκος πληθυσμὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν περὶ ἐπολιόγεται εἰς 150 χιλιάδας κατοίκων. Ὡς ἐκ τούτου διωρίσθησαν 8 ἐπιτροπαί, 5 μὲν διὰ τοὺς κατοίκους τῶν συνοικιῶν, δύο διὰ τὰ χωρία τῆς πεδιάδος Βαρδαρίου καὶ μία διὰ τὰ χωρία τὰ κείμενα πρὸς τὸ μέρος τῆς Καλαμαριάς. Εἰς τοὺς ἐκδοθησόμενους νοφοὺς τεσεκέρθεις (εἶδος δημοτικῶν) τῶν ὁδομακῶν ὑπαικῶν δὲ ἀναφέρται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἡλικία, ἡ θρησκεία, ἡ γνώσις γλώσσων καὶ τὰ ἰδιαιτέρα

χαρακτηριστικά. Οἱ κάτοικοι ἐκάστης συνοικίας θὰ εἰδοποιῶνται παρὰ τοῦ Μευτήρη περὶ τῆς ἀρίξεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐν δημοσίῳ μέρει συνεδριάζουσας, ὅπου ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται οἱ κάτοικοι αὐτοπροσώπως, διὰ νὰ ἀπογράφωνται. Ἐκαστος τεσεκέρθεις στοιχίζει ἐν γρόσιον, μετ' ἐνὸς γροσίου γραμματοσώμου καὶ 20 παράδων ὡς φόρον στρατιωτικῶν κινήσεων, ἥτοι ἐν ὅλῳ γρόσια 2.20. Οἱ ἐνδοδεξιμένοι ἄποροι ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῶν τέλους τούτου. Ἡ διὰ χριστιανικὰς συνοικίας τῆς Θεσσαλονίκης ὁρίσθησα μία καὶ μόνη ἐπιτροπὴ, ἥρατο τῆς ἀπογραφῆς ἀπὸ τῆς συνοικίας Παναγούδας. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ ἀποσώπου πάλιν διὰ τὸν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμὸν ἐπέρχεται καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀπογραφῆς, ὅλος ἀπαρασκέυτος εὐρίσκει ἡμᾶς πρὸς τοῦτο, ὡς συνήθως, θερμὴ εὐστασις πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς μας, ὅπως μὴ παραλείπωσι νὰ παρουσιάζωνται αὐθιμότητος ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, διότι μόνον οὕτω δυνατόν ἐστὶ νὰ ἀποφύγωμεν μέγιστα λάθη ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐθνικότητα κλπ. Ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἀπογραφῆς ἐπισπεύδεται σκοπίμως, ὑπὸ τῶν μεγάλων πατρῶν τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐν γένει τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπισπεύδονται νὰ προλάβωσι τὴν ἐπιδράσιν, ἣν δυνατόν νὰ ἐπιρροῦσιν ἐπὶ τῶν ἀναβαρύνοντων ἐκ τοῦ ἐκάλτου τοῦ κομιτάτου κατοίκων, συνείπει τοῦ ἀρχαίου ἐργου τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων κατὰ τὸν δολοφονῶν βουλγάρων τοῦ κομιτάτου, δὲν πρέπει ἔλθου νὰ ἀμφιβάλλωμεν.

Ρώσσοι ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ σαντζάκιον τῆς Θεσσαλονίκης σκανδαλωδέστατα φερόμενοι πιέζον διαφορετικῶς τοὺς ἐκ τῶν κατοίκων βουλγαροφώνους ὁρδοδίζουσι νὰ δηλώσωσι ὅτι εἶναι Βούλγαροι καὶ ὅχι Ἑλλήνες, ἵνα οὕτω μειωθῇ ὁ δὲν δυνατόν περισσότερον ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ δὲ Ἀυτοκράτης πρόξενος τῶν Βιτωλίων περιεργίζοντες τὰ διὰφορα κέντρα τῆς περιφέρειας τοῦ πιέζει καὶ προτρέπει καὶ τοὺς Βουλγαροφώνους ὅσον καὶ τοὺς Βλαχοφώνους Ἑλλήνας νὰ δηλώσωσι οἱ μὲν ὅτι εἶναι Βούλγαροι οἱ δὲ ὅτι εἶναι Ρουμάνοι, ἀπειλὸν αὐτοὺς ὅτι ἂν δὲν πράξουν οὕτω οὐδέποτε θὰ ἴδωσιν ἐλευθερίαν. Τὰς ἀκατανοήτους αὐτὰς ἐνεργείας τῶν Ρωσσοαυστριακῶν μιμεῖται μετὰ φανταστικῶν νεοφωτιστῶν Βουλγάρων καὶ ὁ ἐν τῷ διαμερίσματι Σερρών Γάλλος ἀξιωματικὸς Λαμουὲς ἄλλοτε στρατιωτὴ ἀκόλουθος ἐν Σόφει, αὐτῷ δὲ νυμφευθεὶς βουλγαρίδα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Αἱ ἀπὸ δύο μηνῶν τελούμεναι ἐν Βουλγίᾳ ἐχθρικά πράξεις καθ' Ἑλλήνων εἰσέτι δὲν κατεῦνυσαν ἀπ' ἐναντίας ἔχωμεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οἱ διαγωμοὶ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῶρα ἀκριβῶς πρόκειται νὰ διαγανωθῶσι καὶ συστηματικωποθῶσιν. Ἐν Σόφει συνεστήθη Ἐθνικὸς Σύλλογος σκοπὸν ἔχων νὰ ἐξέσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰ μέσα ἐκεῖνα, δι' ὧν θέλῃ καταστήσῃ τὸν βίον αἰσίων εἰς τοὺς ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ βιούντας ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Ὅμοιοι Σύλλογοι γράφει ἡ πατρις συνεστήθησαν, κατόπιν τῶν ἀπειρηθῶν ἀνθελληνικῶν συλλαλητηρίων, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς ἡγεμονίας. Ἐν Περιστερῇ (Πέστερ) τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας, ἐνθα ὑπάρχει μικρὰ ἑλληνικὴ ὁρδοδοξὸς κοινότης, καταστρίβη ὁμοῖος Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπικλήσιν «Πατρις», ὅστις, καλέσας εἰς συνέλευσιν τοὺς ἐν τῇ κοινότητι ἐκείνῃ βουλγάρους πολίτας προέβλεψεν αὐτοὺς 1) νὰ παύσωσι συσχετίζεσθαι μετὰ τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν αὐτῶν 2) νὰ ἀπέχων πάσης ἡλικίας καὶ ὕλης ὑποστηρίξεις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων 3) νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι τὴν ταφὴν τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς τοῦ βουλγαρικοῦ νεκροταφείου. 4) νὰ μὴ ἐπισκέπτονται τὰ ἑλληνικὰ καταστήματα 5) νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ παύσῃ πάντας τοὺς τυγνύοντας ἐν βουλγαρικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας Ἑλλήνας 6) νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ οἱ Ἑλλήνες νὰ ἐγγράφωνται ὡς μέλη τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας κτλ. κτλ. Τὸ σπουδαιότερον πάντων εἰ-

ναι, ὅτι, ἂν καὶ σοβαρὰ τινα ὄργανα τοῦ τύπου, ὡς ἡ «Μίρ» (τοῦ κλέμπετ) καὶ ἡ «Βουλγαρία» (τῶν τζαγκοφικῶν) κατεδίδασαν αὐστηρῶς τοὺς ταῦτας αὐθιμότητας, αἵτινες ἐκθέτουν σφόδρα τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν μεγάλων Δυνάμεων, τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας κυβερνητικὰ ὄργανα ἐξακολουθοῦσι κηρύσσοντα σταυροφορίαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας καὶ συμβουλευόντα τοὺς βουλγάρους πολίτας νὰ παύσωσι πᾶσαν σχέσιν καὶ συναλλαγὴν μετὰ τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν αὐτῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ἐν Σόφει ἡμιεπιστῶν ὄργανον τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ὁ «Νέος Αἰὼν» χρητὰι γλώσσῃ μετρία καὶ συμβουλεύει μετριοπύθειαν ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων, βουλγάρων πολιτῶν, ἀλλ' ἡ γλώσσα αὐτὴ οὐδὲν συνάδει πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ταύτης τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δικητικῶν καὶ λοιπῶν ἀστυνομικῶν τῆς χώρας ἀρχῶν, αἵτινες οὐδὲ τὴν ἐλχιστὴν παρέχουσιν ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν πρὸς τοὺς Ἑλλήνας. Θὰ εἴλεγε τις, ὅτι Κυβέρνησις, ἀρχαὶ καὶ κομιτατζίδες συνησπίσθησαν πρὸς ἀλλήλους ἡσυνεπτικῶς ἔργῳ τῆς καταχθίνου καταπολεμήσεως τῶν ἐκτὸς νόμου τεθέντων Ἑλλήνων τῆς χώρας.

Τὸ ὄργανον τοῦ κομιτάτου τοῦ Ἐξωτερικοῦ Μακεδονικοῦ Ὄργανισμοῦ αἱ «Μεταρρυθμίσεις», γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς μεγάλης προόδου τοῦ σερβικοῦ παράγοντος ἐν τῇ περιφερείᾳ Σκωπίου: «Ἀπὸ τοῦ σερβοβουλγαρικοῦ πολέμου (1888—89) οἱ Σέρβοι ἐσχάρησαν δραστηρίαν προπαγάνδαν ἐν Μακεδονίᾳ ὅπως προπαρασκευάσωσι ἑδᾶς ἀπαιτήσεων. Ἡ κυριώτερά δρᾶσις τὸν διηυθύνοντα εἰς τὸ ἄνω λεκανοπέδιον τοῦ Ἀξίου ὅπου μετὰ τοῦ λεκανοπέδιου τῆς Βρεγαλινίτσας σχηματίζει εὐρύτατον πεδῖον, ἀποτελοῦν τὴν ἐπαρχίαν Σκωπίου καὶ ὅπου εἶναι ἡ κλεις τῆς Μακεδονίας. Ἐκεῖ οἱ Σέρβοι ἀρχήν συνεικτέρας τὰς ἐνεργείας τῶν. Κατ' ἀρχὰς εὐρὸν σεβάρην ἀντίστασιν, διότι τὸ ἔθνος Βουλγαρικὸν αἰσθῆται ἥτο ἀνεπιτημένον καὶ διηυθύνοντο ὑπὸ πεπειρημένων ἀρχηγῶν. Ἡ κατάστασις ὅμως αὐτὴ διήρκεσεν ἐπὶ μικρὸν διότι ἐξέλιπον οἱ πεπειρημένοι ἀρχηγοὶ καὶ ἐξαλαφρῆθαι τὸ ἔθνος αἰσθῆται ἡ Σερβικὴ προπαγάνδα ἐπωφεληθεῖσα τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπεδύθη συντίνως εἰς συστηματικὴν ἐργασίαν, ἥς τὸ στάδιον πρὸνθῃ, αἱ δὲ ἐπιτυχίαι αὐτῆς εἰς αἵματι μεγάλαι. Οἱ Σέρβοι ἴδρσαν λαμπρὰ Γυνάσσια ἀρρῶντες καὶ θῆλουν μετὰ καλῶς διοργανωμένων εἰς τακτοφῶν, ἐχόντων περισσοτέρους τῶν βουλγαρικῶν ὑποτρόφους. Ἐγχοῦσι καὶ πρωτοβάθμια σχολεῖα καὶ κινεμάτια ἰσχυροῦς συνηγορίας μετὰ νέας ἀνεπτυγμένης τάξεως πολιτῶν, ἐπιτυγχῶς ἐργαζομένης. Μεταξὺ τοῦ κλήρου, τῶν διδασκάλων καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἀποτελούντων τὰς σερβικὰς κοινότητας ἐπικρατεῖ ἀλληλεγγύη.

Ἡ κατάστασις τῶν Βουλγάρων εἶναι πολὺ λυπηρὰ. Τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ σχολικὸν ἔργον τὸν εὐρίσκει εἰς πλήρη ἀποσύνθεσιν καὶ παραλύσιν. Οὐδεμία ἀλληλεγγύη μεταξύ ποιμένων καὶ ποιμένων. Ὁ πληθυσμὸς κατέχευται ὑπὸ φόβου ἀδρανείας καὶ ἀπαθείας πρὸς τὰ ἐθνικὰ πράγματα. Ἡ καθωπλισμένη σερβικὴ προπαγάνδα ἐνίσχυσε περισσότερον τὴν προσκόλλησιν εἰς τὸν Σερβισμόν.»

Εἰς τὴν «Εφημερίδα τοῦ Φός» τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφειας τὰ ἐξῆς: «Ὁ Βουλγάρος διπλωματικὸς πράκτωρ Νάσεβιτς προσπαθεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει νὰ κατορθώσῃ νὰ χωρίσῃ τὴν τουρκοβουλγαρικὴν συμφωνίαν ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων. Παινωστήσις πάντων τῶν προσφύγων, ἐντελὴ ἀμνηστία, ἀναγνωρίσις τῆς κινήσεως τῆς τεινούσης εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἀποσπρίσιν τῶν βουλγαρικῶν κοινότητων τῆς Μακεδονίας. Ἀντὶ τούτων ἡ Βουλγαρία ὑποχρεοῦται νὰ ἀποκλείσῃ ἐρημικὸς τὰ σύνορα κατὰ τῆς διαβάσεως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πρὸς αὐτὴν, νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐπαναστάτας τῆς Μακεδονίας νὰ ἐργάζωνται ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἀπαγορεύσῃ τὴν κατάρτισιν

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Θέμα γενικῆς συζητήσεως ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῶν κυρίων λόγων τῆς ἥττης τοῦ ναυάρχου Ροτζεσβένκου. Ἰάπων εἰδικὸς εἰς τὰ ναυτικά γράφει ὅτι εἶναι οἱ ἐπόμενοι: 1) Ἀτελής καποπνευτικὴ ὑπηρεσία σφαλῆρα καὶ ἀκατάριστος ὑπηρεσία πληροφοριῶν. 2) Ἀτελής παράταξις, ὅπου σημαίνει ὅτι ὁ Ρώσος ναύαρχος δὲν ἀνέμενε νὰ συντηρήσῃ τὸν ναύαρχον Τόγκο παρὰ τὴν Τσουσίμα. 3) Ὁ καιρὸς, ἥτοι ἡ διεθνὴς τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, ἐδουχέρωναν τὰς ρωσσικὰς ἐρρασίας. Οἱ Ἰάπωνες ἐμάχοντο ἐχόντες τὸν ἡλιον κατὰ τὰ νῶτα καὶ τὰ τηλεβόλα τῶν ἐργάζοντο κατ' ἀντίθετον πρὸς τὸν ἀνεμὸν διεθνῶν. 4) Κατασπάσεις ὑπὸ τῶν Ρώσων τῶν πολεμοφοδίων τῶν καὶ ἐξάντλησις αὐτῶν. Θεωρεῖται πιθανόν ὅτι ἡ παράδοσις τοῦ Νεμποργάτωφ ἐγένετο συνεπείᾳ ἐξάντλησεως πολεμοφοδίων. 5) Ἡ προφανὴς καθυστέρησις τοῦ ρωσσικοῦ πυροβολικοῦ. Εἰδικαί τινες ἀπικρίνουσι τὸν Ναύαρχον Ροτζεσβένκου ἐπὶ τῷ ὅτι ἀπεπειρώθη νὰ διέλθῃ διὰ τῶν στενῶν τῆς Κερῆας, ἄλλοι ὅμως ἐγκρίνουσι τὴν προσπάθειαν τῶν ταύτην, λέγοντες, ὅτι μόνον ἡ ὁδὸς αὕτη παρουσίαζεν εἰς αὐτὸν πιθανότητα ἐπιτυχίας. Ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχύεται ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Ρώσος ναύαρχος ὁλοσχερῶς ἠγνόει τὴν ἐν τοῖς στενοῖς Τσουσίμα στήθυσιν τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου. Πρὸ τῆς μάχης πολλοὶ ἔφρονον, ὅτι ὁ ναύαρχος Τόγκο ὀφείλει νὰ τηρῇ ἄλλην τινὰ μᾶλλον κεντρικὴν θέσιν ὥστε νὰ δύναται ἐξ ἰσῆς ἀποστάσεως νὰ ἐπιτηρῇ τὰ στενά Τσουσίμα, Τσουγῶν καὶ Περουί. Ἡ θέσις, ἐν ἣ ἐστάθημεν ὁ ναύαρχος Τόγκο, ἥτο εἰς πολλοὺς Ἰάπωνας γνωστὴ, ἀλλὰ τὸ μυστικὸν αὐστηρότητα ἐτηρήθη. Οὕτω ἐδύθη νὰ ἀποδείξῃ τῆς θελήσεως καὶ τῆς δεξιότητος τῶν Ἰαπώνων πρὸς τήρησιν ναυτικῶν μυστικῶν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ζητημάτων παρασκευῆς, στρατηγικῆς ὑπεροχῆς, τοπικῶν πλεονεκτημάτων, τελεωτήτες προσωπικοῦ κτλ., πολλοὶ τὴν νικὴν ἀποδίδουσι καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἰαπωνικοῦ πυροβολικοῦ. Καθὰ σάεινται, ὁ ναύαρχος Τόγκο λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ἠναγκάσθῃ ἵσως νὰ ναυμαγήσῃ εἰς πελάγη ἐξουχῆς ἐπιμελῶς τὰ πληρώματά του εἰς σκοποβολὴν ἐν μέσῳ τρικυμίων καὶ μεγάλων ταλαντεύσεων τῶν πλοίων. Ὅτε οἱ δύο στόλοι συνεκρούθησαν, ἡ ὑπὸ τὴν ἐπὶ τὴν ταύτην ὑπεροχὴν τῶν Ἰαπώνων ἀμέσως ἐξεσηλώθη. Ὁ καταποντακὸς θορυβὸς καὶ θορυβόφωνοι εὐδοκῶν ὑπὸ ὀδῶν μαρτυροῦν τὴν νικηφόρον ἀκρίβειαν τῆς Ἰαπωνικῆς σκοποβολῆς καὶ ἀνατρέπει τὴν θεωρίαν ὅτι οὐδεὶς τοιαύτῃ πλοία δὲν δύναται νὰ καταβυθίσῃ.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Τὴν πρὸ παρελθούσαν νύκτα ἀνηγγέθη ἐπισήμως πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ Ὑπουργείῳ Σύμβουλον κ. Κράτση ἐκ Σητείας ὅτι ἐντός τῆς γειτονικῆς μηνὸς Ταυμῶν ποιοῦνται ἐπιποτάται χωροφυλακὰς παρεδρόμους εἰς τὴν γωφικακὴν. Οἱ παρεδρόμους θὰ μεταφερθῶσι εἰς Χανιά διὰ Γαλλικοῦ πολεμικοῦ (Κλέμπε). Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολιορκίας οἱ ἐπαναστάται εἶχον σπύσει πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν πολιορκουμένων, ἀντιληφθέντες ὅμως ὅτι ἡ χωροφυλακὴ εἶχον ἐνισχυθῇ σημαντικῶς ἀπεφάσθησαν χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωσι τι.

Προχθὲς τὴν πρ

των ὑπὲρ πατρίδος προμαχούντων πολιτευόμενων. Ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὰ αἰσθήματα ἀπάσης τῆς Βουλῆς ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν ψήφον ὑμῶν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα: «Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων μνημῶν τῶν πρὸς τὸ ἔθνος μακρῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν τοῦ περιφανοῦς πολιτευτοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη. Ψηφίζει νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς κηδείας τοῦ Θ. Δηλιγιάννη ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου λόγῳ ἐξαιρετικῆς τιμῆς. Νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ τὰ ἐξόδια τῆς κηδείας. Νὰ παρακολουθήσῃ ἡ Βουλὴ ἐν σώματι τὴν κηδείαν. Νὰ κατατεθῇ στέφανος μεγαλοπρεπῆς ἐκ φυσικῶν ἀνθέων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐκ μέρους τοῦ σώματος τὰ συλλυπητήρια τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ ὑπερόχου πολιτευτοῦ.

Γ. Θεοτόκης. Λίαν συγκινημένος, κύριοι, ἐκφράζω ἐν ὀνόματι τοῦ κόμματος τοῦ ὁποῦ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἡγοῦμαι, τὴν βαθυτάτην λύπην, ἣν πάντες δοκιμάζομεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Θεοδ. Δηλιγιάννη. Στυγερὰ δολοφονία ἐθεσε τέρμα εἰς ζωὴν, ἣν ὁ Θεοδ. Δηλιγιάννης ἀφιέρωσε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Ἡ Στυγερὰ αὕτη δολοφονία στερεῖ τὴν Βουλὴν μεγάλης προσωπικότητος, στερεῖ τὴν Βουλὴν τοῦ μεγάλου ρήτορος, τὸν ὁποῖον θέλει πολλὰκις ἀναζητήσῃ. Τὰ αἰσθήματα τῆς λύπης, ἣν δοκιμάζομεν εἶνε αἰσθήματα τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης, διότι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον πενθεῖ σήμερον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἀνδρός. Τὴν λύπην ταύτην ἐκφράζω πρὸς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειαν καὶ ἅπαντες οἱ βουλευταὶ παμφηρεῖ δεχόμεθα τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ἐν μεγάλῃ συγκινήσει ὑπέβαλεν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Γουναράκης. Κύριοι βουλευταὶ, βαρύνεται καὶ μόνον σιγὴ δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ μέγα πένθος τὸ ὁποῖον κατέλαβε τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν, τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ σύμπαν τὸ ἔθνος. Ἡ Κυβέρνησις συναισθάνεται ὅτι διὰ τῆς ἀπώλειας τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Κράτους ἀπώλεσε τὸ στοιχεῖον τῆς κοινοβουλευτικότητος. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνετείλατο ἡμῖν ὅπως παραμένωμεν εἰς τὰς θέσεις ἡμῶν μέχρι οὗ γίνῃ ἡ κηδεία τοῦ μεγάλου νεκροῦ, καὶ τότε θὰ διακανονισθῶσι τὰ ζητήματα οὕτως, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιον ἡμῶν κοινοβουλευτικῇ κατ' ἐξοχὴν κυβέρνησις, διότι κατὰ τὰ ἔθιμα τὰ ἀπανταχοῦ καὶ κατὰ τὰ ἰδικά μας, ἡ Βουλὴ ἐνδείκνυσι κυρίως καὶ πρωτίστως τὸν πρωθυπουργὸν αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίσιν.

Ὁ δολοφονηθεὶς πρωθυπουργὸς ἐγεννήθη ἐν Τριπύλει τῆς Ἀρκαδίας κατὰ τὸ ἔτος 1819. Εἰς τοῦτο συμπίπτουν πᾶσαι αἱ μᾶλλον ἀξιοπείστωες πληροφορίες καίτοι αὐτὸς ὁ ἀποθανών, οἰανδήποτε στιγμήν καὶ ἂν ἠρωτήθῃ ἔδωκε τὸ ἔτος 1822 ὡς ἐποχὴν τῆς γεννήσεως του. Ἀπέθανε συνεπῶς εἰς ἡλικίαν 86 ἐτῶν, ἐτῶν πάντων ἀπὸ τῆς νεανικῆς ἡλικίας ἀφιερωνέντων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀποθανόντος Προθυπουργοῦ ἦτο εὐρυτάτη ἀλλὰ καὶ βαθυτάτη συγχρόνως. Ἀνὴρ ἀντικλήψεως καὶ μελέτης κατήρτιζεν ἑαυτὸν ἐφ' ὅσον προὔχῳ εἰς τὸ φαινὸν στάδιον τοῦ αἵετο διδάσκων καὶ αἵετο διδασκόμενος μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐτῶν. Αἱ ἐγκυκλοπαιδικαὶ του γνώσεις ἦσαν τοιαύτης εὐρύτητος καὶ ἡ μνήμη του μέχρις ἐσχάτων τόσον ἰσχυρὰ ὥστε ἐπὶ παντὸς εἶχε μίαν γνώμην στηριζομένην πάντοτε ἐπὶ γνώσεως τῶν πραγμάτων καὶ εὐθυκρισίας τοιαύτης, οἷα μόνη εἶνε ἡ ἐκ τῆς μελέτης ἀπορρέουσα.

Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ σταδίου του ὡς ἀφωσιωμένου τῆς Πατρίδος ὑπῆρξε περιλαμβάνει τὰ μακρὰ ἔτη τοῦ ὑπαλληλικοῦ αὐτοῦ βίου.

Εἰσῆλθε δὲ νεώτατος εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ὑπηρεσίαν καθόσον, ὅτε τῷ 1863 τὸ πρῶτον ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει εἶχε συμπληρώσει ἔτη ὑπηρεσίας δημοσίου ὑπαλλήλου τόσα ὥστε νὰ ἔχῃ σύνταξιν.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἡ μορφή τοῦ Θ. Π. Δηλιγιάννη ἐμφανίζεται πολὺ πρὶν ἢ ἀκόμη ἐξωστῇ τοῦ Βασιλείου ὁ Ὅθων καὶ συνέλθῃ ἡ δευτέρα Ἐθνοσυνέλευσις καθ' ἣν τὸ πρῶτον ὁ Δηλιγιάννης ἐνεφανίσθη ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ.

Ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διωρίσθη τὴν 28ην Μαρτίου τοῦ 1863, ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ἔδριον ὑπουργικὸν ἀξίωμα τὴν 5 Μαΐου τοῦ 1864, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν 26 Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Κατὰ τὸ 1865 καὶ τὴν 26 Ἰανουαρίου διωρίσθη σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας. Τὴν 14ην Ἰανουαρίου τοῦ 1867 διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Παρισίοις καὶ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ναπολέοντος, ὡς ὑπουργὸς δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν 25 Ἰανουαρίου τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1870.

Εἰς τὸ Πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα ἀνῆλθε τὸ πρῶτον τὴν 19ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1885 μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1886, διὰ δευτέραν δὲ φορὰν τὴν 24ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1890 μέχρι τῆς 8ης Φεβρουαρίου τοῦ 1892. Ἐγενε καὶ πάλιν πρωθυπουργὸς τὴν 31 Μαΐου τοῦ 1895 μέχρι τοῦ 1897, καὶ τὴν 16 Νοεμβρίου 1902 μέχρι τῆς 19ης Ἰουνίου 1903 καὶ τελευταίον ἀνῆλθε πρωθυπουργὸς τὴν 16ην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1905.

Τὴν 9 1/2 π. μ. τῆς Τετάρτης μόλις κατελθὼν ἐκ Τατοῦρου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν Δηλιγιάννη καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν συνομιλήσας ἐπ' ἀρκετὸν μετὰ τοῦ κ. Ἐπ' Δηλιγιάννη.

Ὁ Βασιλεὺς ἐφαίνετο βαθύτατα συγκινημένος, συχνὰ ἐπαναλαμβάνανε τὰς λέξεις.

— Φθέρων! Τρομερόν!

Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ καὶ τὸν νεκρὸν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐγένετο ἡ ταρίχευσις, δὲν ἠδυνήθη καὶ ἀπῆλθε.

Εἰς ἔκτακτον φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἐξῆς δύο διατάγματα:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρὸς ἐνδείξιν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν. Τὰ διὰ τὴν κηδείαν τοῦ τέως Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Θ. Π. Δηλιγιάννη ἐξόδια θέλουσι πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Θέλει δ' ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προσήκον νομοσχέδιον ἐκτάκτου πιστώσεως. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

οἱ Ὑπουργοὶ

Δι' ἐτέρου διατάγματος ἡ διαύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν κ. Γουναράκη.

— Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη θὰ γίνῃ αὐριον Σάββατον ὥρα 4 π. μ. Ὁ νεκρὸς μετεφέρθη χθὲς καὶ ἀπετέθη εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Βουλῆς, ἥτις μετεβλήθη εἰς ἀληθὲς προσκυνητήριον, ἀπάντων τῶν πολιτῶν σπουδόντων νὰ ἀσπασθῶσι τὸν νεκρὸν καὶ ἴδωσι διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ὄψιν ἐκείνου ὅστις ἐσαγήνευε τὰ πλήθη διὰ τῆς ρητορικῆς του δεινότητος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου Ἀθηνῶν ἀπέσχον τῆς ἐργασίας, διότι ἐν τῇ Βουλῇ ὑπεβλήθη νομοσχέδιον δι' οὗ ἡλειτουργοῦντο οἱ μισθοὶ βοηθῶν καὶ τῶν διανομῶν εἰς 70 δραχ. κατὰ μῆνα. Συνεπεί τῆς ἀπορίας ταύτης ἐπὶ τὴν ἀνωμαλίαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ κατέστη ἀδύνατος ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐπιστοφωθεισῶν ἐπιστολῶν κτλ. Ἡ κυβέρνησις εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη παρασθῆσαι ὑπὸ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομῶν ἥτις καίτοι προϊστάται τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐδεμίαν γνώσιν ἔχει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰσὶν οἱ μᾶλλον γλιόχρως ἀμειβόμενοι καὶ ὅτι εἰσὶν οἱ μόνον ἐκ τῶν δημοσίων ὑ-

παλλήλων οἵτινες προσφέρουσιν ὑπηρεσίας καὶ ἐργάζονται ἀπαύστως. Συνεπεί συνενοήσεως τῆς κυβερνήσεως μετὰ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἐπανελάβον οὗτοι χθὲς τὰ καθήκοντά των καὶ ἤρξαντο τῆς τακτοποιήσεως τῆς διανομῆς ἥτις ἐπαλασσώθη κυριολεκτικῶς πολλῶν ἐπιστολῶν ἀπολεσθεισῶν.

— Ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν καὶ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς Ἀθηνῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβερνήσιν προτάσεις, ὡς ἀντιπρόσωπος κεφαλαιούχων, περὶ ἐνιαίας διαχειρήσεως τῆς σταφίδος. Ἐγνώσθη ὅτι ἐν τῇ συμβάσει περιέχεται ὁ ὅρος καθ' ὃν ἡ εταιρία θὰ εἰσπράττῃ εἰς εἶδος 40 ο. ἐκ τῆς σταφίδος ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου νὰ ἀπαγορεύηται ἡ ἐξαγωγή εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐξῆγειρεν ἰδίως τοὺς παρχαγογεῖς Καλαμῶν. Εἰσέτι ἡ σύμβασις δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐν τούτοις ὁ βουλευτὴς κ. Δαγρὲς καὶ ἄλλοι εἰσὶ κεκηρυγμένοι κατὰ παντὸς νομοθετικοῦ μέτρου, δὴλα προστατευτικοῦ, καὶ φρονέουσιν ὅτι ἡ σταφίς δέον νὰ ἀφελθῇ εἰς τὴν τύχην τῆς καὶ νὰ σωθῇ ἀφ' ἑαυτῆς. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τῆς Κων(σταντίνου) πόλεως ἐτελέσθη ἐν τῷ ναφ τοῦ νεκροταφείου μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ τελευταίου Ἀυτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Τὴν δὲ ἐσπέραν ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ὠμίλησεν ὁ κ. Δούνης περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Τ. Σεβερῖνου ὁ κ. Ἀναστάσιος Χρηστοδούλου καὶ ἀνεχώρησε εἰς Πάριγγον καὶ εἰς Σεβρίας ὁ κ. Α. Α. Ι. Πέτσος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μεσσοβούνιον.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κακουτιοὺς ὁ κ. Α. Παπὴς τελειόφοιτος τοῦ γυμνασίου.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ κύριος Ἰωάν. Βασιλειάδης φαρμακοποιὸς ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ κυρίας τοῦ ἀνεδέχθησαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ γάτριον τοῦ ἐκ Περιοχίου τταροφυγονοῦ κ. Καλαμῶν δόξαντες τὸ ὄνομα Ἀδριανῇ. Πάλυπληθὲς ὄλοι καὶ φίλοι ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν ἠύχθησαν τὰ δέοντα εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀναδοχοὺς, τῇ δὲ μεσημβρίᾳ παρεκάθισαν εἰς ἑλληνικὸν γεῦμα ὅπου ἐπικολούθησε γενικὴ εὐθυμία καὶ διατκέδασις πανταθεῖσα μέχρις ἐσπέρας.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ταρραπλὰν ὁ κ. Κων. Μίχος.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθῖναις

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραι καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(σταντίνου) πόλει.

Ἀγοραπωλησίαι. Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Ἐξοφλῆσις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τιμημεριδίων κτλ. — Ἀντίγραφα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἴδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελάτων αὐτῆς.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καὶ θέσεις ὡς καὶ οἱ τίτλοι αὐτῶν ἀποδίδονται ἐπὶ ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμων ἐπιβαρύνουσι τὸν κατέχοντα. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐνένοτο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρῶτον ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκ. 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρῶτον ζήτησιν 4 ο.